

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (79)115

Vol. 1979/0058

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

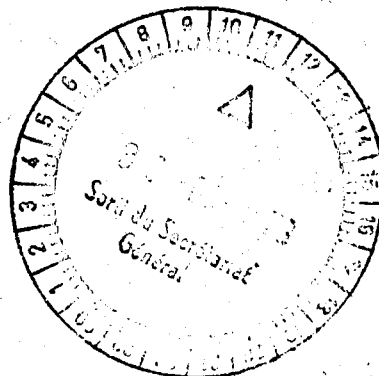
KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(79) 115 endelig udg.

Bruxelles, 27 Marts 1979

KONSULTATION OVER MIGRATIONSPOLITIKKEN FOR TREDJELANE

(Meddelelse fra Kommissionen til Rådet)

(Meddelelse fra Kommissionen til Rådet)

I. INDLEDNING

- 1.1. I Rådets resolution af 21. januar 1974 ¹⁾ gav medlemsstaterne udtryk for "politisk vilje til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for tilvejebringelse af et handlingsprogram til fordel for de vandrede arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som særligt går ud på at fremme en afstemning af indvandringspolitikken over for tredjelands".
- 1.2. Det efterfølgende handlingsprogram til fordel for vandrede arbejdstagere ²⁾ indeholder et kapitel om koordinering af politikken vedrørende vandrede arbejdstagere, og i Rådets resolution af 9. februar 1976 ³⁾ om dette handlingsprogram hed det, "at det er vigtigt at indlede en passende afstemning ⁴⁾ af migrationspolitikken over for tredjelands, og at det er vigtigt i det omfang, det er nødvendigt, at undersøge de problemer, der opstår på det sociale område for arbejdstagere, der er statsborgere i medlemsstaterne og som er bosiddende i visse tredjelands, samt for deres familiemedlemmer", og Rådet gav udtryk for "politisk vilje til, at de i denne resolution nævnte aktioner gennemføres". Desuden har både Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg ved flere lejligheder afgivet udtalelser om behovet for afstemning mellem medlemsstaterne indbyrdes af deres migrationspolitik over for tredjelands.
- 1.3. Ved udarbejdelsen af denne meddelelse har Kommissionen taget hensyn til en ny faktor af politisk betydning, som er kommet ind i billedet, siden Rådet gav sit oprindelige mandat. Det drejer sig om Fællesskabets udvidelse og det yderst væsentlige behov for at nå frem til en effektiv afstemning med henblik på at sikre, at de forpligtelser, Rådet har påtaget sig over for medlemsstaterne, opfyldes.
- 1.4. I bilag I findes en beskrivelse af den historiske udvikling frem til den nuværende situation samt en skitse over den forventede udvikling.

1) EFT nr. C 13 af 12. februar 1974.

2) Bulletin for De europæiske Fællesskaber, suppl. 3/76.

3) EFT nr. C 34 af 14. februar 1976.

4) "Afstemning" gengives på de øvrige sprog ved:

engelsk:	"consultation"
tysk:	"Abstimmung"
italiensk:	"concertazione"
nederlandsk:	"overleg"
fransk:	"concertation".

II. Behovet for afstemning og de faktorer, der er bestemmende for politikken over for vandrende arbejdstagere fra tredjelande, samt følgerne af Fællesskabets udvidelse

2.1. I årene indtil 1973 var den kraftigt stigende vækst inden for beskæftigelsen i visse medlemsstater blevet muliggjort ved, at man benyttede sig af vandrende arbejdskraft, der ofte opvejede den demografiske tilbagegang inden for den disponible indenlandske arbejdsstyrke. Den vandrende arbejdskraft, der stadig udgør ca. 5% af Fællesskabets arbejdsstyrke, kan man ikke se bort fra på grund af det vigtige bidrag, den yder til medlemsstaternes nationalprodukt. Med henblik på, at de foranstaltninger, der skal træffes, kan indgå naturligt i det arbejde, der skal gøres i forbindelse med afstemningen af beskæftigelsespolitikken i almindelighed, som fremhævet af Rådet i resolutionen af 9. februar 1976, er det uomgængeligt nødvendigt at udvide denne afstemning til at omfatte medlemsstaternes migrationspolitik.

I det omtalte tidsrum, i en situation, hvor der var efterspørgsel efter arbejdskraft (jf. bilag), var rekrutteringspolitikken liberal ¹⁾ og blev ofte stimuleret uden tilstrækkeligt hensyn til de sociale følgevirkninger for både de vandrende arbejdstagere selv og den indfødte befolkning.

2.2. Den generelle økonomiske situation fremover vil være af afgørende betydning. Den økonomiske vækst formodes at blive moderat. I alle tilfælde vil den økonomiske udvikling inden for Fællesskabet i den nærmeste fremtid sandsynligvis være kendetegnet ved en fortsat mangel på efterspørgsel efter vandrende arbejdstagere med undtagelse af visse ufaglærte job, som

1) Sammenhængen mellem den økonomiske cyklus og tilgangen af vandrende arbejdstagere kan uddrages af analysen i bilaget og fremgår især af den grafiske fremstilling.

den indfødte befolkning ikke kan eller er indstillet på at påtage sig. Selv om arbejdsmarkedets behov er fundamentale, må de også afvejes i forhold til sociale og økonomiske faktorer som f.eks. tilstrækkelig social infrastruktur, den nuværende urimeligt høje arbejdsløshed og prioritetsforpligtelserne til beskæftigelse for EF-borgere.

2.3. Mange indvandrere fra tredjelande, herunder mange fra mulige nye medlemsstater, bliver i Fællesskabet og bliver i stigende grad fast bosiddende dér. I den situation er det nødvendigt at undgå forskelsbehandling af disse vandrende arbejdstagere fra tredjelande med hensyn til leve- og arbejdsvilkår, hvad der kunne forekomme enten som følge af bestemmelser i gældende tosidede aftaler mellem medlemsstater og tredjelande eller som følge af de særlige forbindelser, der består eller vil blive oprettet mellem Fællesskabet og visse tredjelande. Den sociale situation, der opstår som følge af forskelsbehandlingen, samt den omstændighed, at det ikke lykkes at integrere de vandrende arbejdstagere og deres familier i værtslandet, fører til gnidninger og diskriminerende behandling, som er et potentielt risikomoment.

2.4. Rekrutteringen af arbejdskraft har dels fundet sted mellem medlemsstaterne på grundlag af anvendelsen af retten til arbejdskraftens frie bevægelighed i henhold til Rom-traktaten, og dels gennem individuelle rekrutteringsaftaler, som visse medlemsstater har indgået med tredjelande. Den politik, medlemsstaterne har fulgt på sidstnævnte område, har været baseret på de pågældende landes lovgivning om indvandring og beskæftigelse af udenlandske arbejdstagere og har ført til indgåelse af tosidede aftaler mellem nogle medlemsstater og visse tredjelande. Som man kunne forvente, har de fleste af disse aftaler fælles træk eller endog ens bestemmelser, såsom f.eks. rekrutteringsprocedure og ligestilling med hensyn til

arbejdsvilkår. Det må dog understreges, at der i visse tosidede aftaler kun er flygtige henvisninger til sådanne problemer som genforening af familien eller modtagelsesordninger, medens der i andre tosidede aftaler ofres disse problemer og andre anliggender, som f.eks. integreringsordninger, boligforhold og andre sociale foranstaltninger, en ikke ubetydelig opmærksomhed. Endvidere findes der mellem medlemsstater og tredjelande talrige aftaler, der alle indeholder forskelligartede bestemmelser om social sikring.

Der er også blevet gjort et beskedent forsøg på at nå frem til en fælles holdning til "arbejdskraftaspekterne" i de forskellige aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og visse tredjelande.

Desuden må det overvejes, hvorvidt afstemning er påkrævet på en række områder, således som det blev foreslået i det afsluttende communiqué fra "det europæiske topmøde" i Paris den 9.-10. december 1974, hvori der især krævedes "en gradvis tilnærmelse af medlemsstaternes fremmedlovgivning".

2.5. Udsigten til en udvidelse af Fællesskabet bringer en ny og væsentlig dimension ind i billedet med hensyn til behovet for afstemning. Det er indlysende, at dette behov i første omgang opstår, når der skal opnås enighed om de vilkår, der skal tilbydes en stat, der søger om optagelse, en proces, der allerede er i fuld gang, for så vidt angår forhandlingerne om udvidelse af Fællesskabet.

De aktuelle erfaringer i forbindelse med udvidelsesforhandlingerne viser, at eventuelle fremtidige medlemsstater givetvis må igennem overgangsperioder, inden statsborgere herfra kan opnå helt fri adgang til Fællesskabets arbejdsmarked.

Der kan i overgangsperioderne være tale om, at man giver statsborgere fra de nye medlemsstater en fortrinstillig fremfor vandrende arbejdstagere fra tredjelande, i tilfælde hvor man ikke kan få

rekrutteringsbehovet dækket ved hjælp af de "gamle" medlemsstaters egne arbejdskraftressourcer. Blandt tredjelandene har Fællesskabet allerede givet tyrkiske arbejdstagere en speciel placering som følge af gennemførelsen af associeringsaftalen.

2.6. Alt dette har resulteret i en stor uensartet befolkningsgruppe af vandrende arbejdstagere (jf. bilag), der har meget forskellige rettigheder.

Bortset fra vandrende arbejdstagere fra Fællesskabet, som retligt set er fuldt ligestillede for så vidt angår adgang til beskæftigelse samt leve- og arbejdsvilkår, kan der være tale om forskellige kategorier, såsom

- indvandrere fra nye medlemsstater,
- indvandrere fra associerede lande,
- indvandrere fra lande, med hvilke Fællesskabet har indgået aftaler med særlige bestemmelser vedrørende arbejdskraft,
- indvandrere fra lande, som Fællesskabet har aftaler med uden bestemmelser om arbejdskraft,
- indvandrere fra lande, som bestemte medlemsstater har tosidede aftaler eller særlige forbindelser med,
- indvandrere fra lande uden nogen som helst form for aftaler.

Endelig må der tages hensyn til den ikke ubetydelige befolkningsgruppe, der udgøres af illegale vandrende arbejdstagere, som befinder sig spredt over hele Fællesskabet i større eller mindre koncentration.

2.7. Endvidere findes der visse traditionelle grupper af vandrende arbejdstagere fra Fællesskabet, der tager arbejde i tredjelande. De aktiviteter, der udføres i tredjelande af virksomheder fra medlemsstaterne, navnlig som led i disse tredjelandes udviklingsbestræbelser, har ligeledes ført til en betydelig vækst i EM-arbejdskraften i de pågældende lande.

Afstemningen må derfor inden for dette særlige område tage sigte på opnåelse af en ensartet behandling på gensidighedsbasis af de statsborgere fra fællesskabslande, der lever og arbejder i disse tredjelande.

2.8. Det tilstræbes at indføre i alle eventuelle nye tosidede aftaler og i de eksisterende aftaler med tredjelande så mange fælles bestemmelser som muligt, under iagttagelse af de særlige interesser, visse medlemsstater har i nogle tredjelande. Målet skulle på lang sigt være at etablere aftaler på fællesskabsplan.

2.9. Endelig peger udviklingen inden for Fællesskabets politik i retning af et behov for bedre afstemning og koordinering af den politik, der føres i forbindelse med rekruttering af og indrejsetilladelse for vandrede arbejdstagere fra tredjelande, så Fællesskabets politik, navnlig i forbindelse med udvidelsen, samt målene med tredjelandenes egen udviklingspolitik ikke lider skade.

2.10. Af alle de ovennævnte grunde og for at opfylde de behov, et fælles arbejdsmarked har, samt for at fastlægge, hvorledes de forpligtelser, man allerede har påtaget sig, og de, der vil blive indgået, kan opfyldes, bør Rådet træffe afgørelse om principperne om afstemning mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Kun således kan Fællesskabet overholde sine forpligtelser over for arbejdsmarkedet i de enkelte lande og i hele Fællesskabet, inden det retter opmærksomheden mod tredjelande.

III. De områder, på hvilke der bør finde en afstemning sted

3.1. Afstemning bør rette sig imod de betingelser, hvorunder en migrant fra et tredjeland kan opnå indrejse i en medlemsstat for at tage arbejde dér og få sin familie med sig; desuden bør man om nødvendigt også definere, hvad man forstår ved varig og midlertid migration, bortset fra indvandring med henblik på politisk asyl samt turisme.

3.2. Med hensyn til de betingelser, hvorunder udlændinge opnår indrejse i et land, er afgørelsen om indrejsetilladelse dybest set kædet sammen med arbejdsmarkedspolitikken, både på nationalt niveau og på fællesskabsplan. Det er i praksis arbejdsmarkedspolitikken, der almindeligvis er bestemmende for de betingelser, hvorunder migranter fra et ikke-medlemsland får indrejse- eller opholdstilladelse, og i den henseende er afstemningen af migrationspolitikken over for tredjelande en naturlig følge af fællesskabspolitikken vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed. Problemet

hører ikke op ved indrejsen; politikken må også omfatte opholdsbetingelserne og de omstændigheder, hvorunder man bør eller kan overveje at lade dem rejse hjem. Her opstår der visse overvejelser, der er uafhængige af dem, der er forbundet med arbejdsmarkedssituationen, såsom tilstedeværelsen af fyldestgørende modtagelsesfaciliteter og den samlede sociale infrastruktur. I en situation, hvor indvandringspolitikken er demografisk bestemt, gælder dog de samme betingelser samt overvejelser vedrørende arbejdsmarkedssituationen.

3.3. Enighed med hensyn til de aspekter i forbindelse med udvidelsen, der behandles i kapitel II, er en forudsætning for den efterfølgende afstemning af migrationspolitikken over for tredjelande.

Endvidere belyser følgende eksempler de forhold, der kan overvejes i forbindelse med afstemningen af politikken:

i) Indrejse i medlemsstaterne:

- betingelser vedrørende udstedelse af arbejds- og opholdstilladelser, f.eks. muligheder for at få arbejde, lægeundersøgelse, bevis for faglige kvalifikationer m.v.,
- betingelser for familiemedlemmers indrejse.

ii) Ophold i medlemsstaterne:

- varighed af den første arbejds- og opholdstilladelse og betingelser for forlængelse af denne, overgang til nyt arbejde eller ny arbejdsplads, både for arbejdstagere og dennes familiemedlemmer,
- bevarelse af forbindelsen med hjemlandets kultur.

iii) Afrejse fra medlemsstaterne:

- overvejelser vedrørende den offentlige sundhed, sikkerhed og orden,
- bistand til vandrende arbejdstagere og deres familier, der beslutter at vende tilbage til deres hjemland.

iv) Ligestilling for vandrende arbejdstagere og deres familier med hensyn til leve- og arbejdsvilkår:

- de sociale sikringsbestemmelser bør undersøges med henblik på at få fastslået, om de gældende bestemmelser i de tosidede aftaler kan harmoniseres og forbedres,
- erhvervsuddannelsesfaciliteterne bør tages op til revision med henblik på at skabe passende uddannelsesmuligheder for dem, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland og finde beskæftigelse dér,
- uddannelsesfaciliteter bør undersøges med henblik på at forbedre deres sprog- og erhvervsuddannelsesmuligheder,
- bestemmelserne på sundheds- og boligområdet bør gennemgås med henblik på at forbedre deres stilling.

v) De problemer vedrørende gensidighed, der opstår for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som er statsborgere i medlemsstaterne, men bosciddende i visse tredjelande.

3.4. Endvidere giver omfanget af den illegale indvandring til medlemsstaterne anledning til nogen bekymring og har allerede ført til ét forslag fra Kommissionen, der for tiden er under overvejelse i Rådet i lyset af dets resolution af 9. februar 1976 ¹⁾, hvori der opfordredes til en styrkelse af "samarbejdet mellem medlemsstaterne i forbindelse med bekæmpelsen af ulovlig indvandring af arbejdstagere, som er statsborgere i tredjelande".

3.5. Der bør finde et snævert samarbejde sted ved fastlæggelsen af den fremtidige indvandringspolitik. Den nuværende "pause" i rekrutteringen

1) EFT nr. C 34 af 14. februar 1976.

af statsborgere fra tredjelande er det rette tidspunkt for tilrettelæggelse af en politik, der ikke blot sikrer og styrker fortrinsstillingen for statsborgere fra Fællesskabet på det fælles arbejdsmarked, men også fører til en mindre vilkårlig og bedre planlagt rekruttering af vandrende arbejdstagere fra tredjelande, idet medlemsstaterne samtidig når frem til en fælles opfattelse af, hvilken holdning der skal indtages og hvilke foranstaltninger der skal træffes under eventuelle kommende forhandlinger om associering eller handelsaftaler, hvori indgår bestemmelser om arbejdskraften.

3.6. Endelig ville en afstemning af aspekterne i forbindelse med "adgangen til beskæftigelse", som foreslået i stk. 35., utvivlsomt bidrage kraftigt til, at man undgår en del af de sociale og økonomiske problemer, der er opstået i kølvandet af den tidligere rekrutteringspolitik, ligesom den vil være til stor hjælp ved forbedringen af kårerne for de vandrende arbejdstagere, der allerede befinder sig i Fællesskabet, samt alle, der måtte komme i tiden fremover.

IV. Forslag til områder, hvor der umiddelbart kan foretages en afstemning

4.1. På baggrund af ovenstående overvejelser er Kommissionen af den opfattelse, at følgende aspekter bør undersøges:

- alle muligheder for at give forret til borgere fra medlemsstaterne, inklusive for nye medlemsstater i overgangsperioden, for at de forpligtelser respekteres, der er indgået på EF-plan, før man vender sig til tredjelande;
- medlemsstaternes aktuelle politik med henblik på at fastlægge de områder, hvor der eventuelt skal træffes øjeblikkelige fælles foranstaltninger, enten af de enkelte medlemsstater eller på fællesskabsplan. Følgende punkter trænger sig på:
 - politikken omkring hjemsendelse af de vandrende arbejdstagere, herunder passende erhvervsuddannelse;
 - foranstaltninger mod illegal vandring og illegal beskæftigelse;

- . den fremtidige plan for benyttelse af arbejdskraft fra tredjelande, hvis der består et behov herfor;
- . politikken vedrørende genforening af familien i værtslandene;
- . medlemsstaternes og Fællesskabets holdning til undertegnelse, ratificering osv. af bestående eller foreslåede foranstaltninger inden for andre internationale organisationer såsom ILO, Europa-Rådet, OECD m.fl.

4.2. Det er dog helt klart, at det på det yderst følsomme område, som migrationspolitikken udgør, er vigtigt at arbejde i fællesskab og med fast vilje til at anvende de bestående institutionelle rammer fuldt ud.

Hertil kommer, at afstemningen - således som det er skitseret i ovenstående betragtninger - ikke gør det nødvendigt at tage nye midler i brug, og at de sager, der skal tages stilling til - selv om de drejer sig om udvidelse af Fællesskabet eller forhandlinger om aftaler med tredjelande - bør behandles inden for de bestående institutionelle rammer og af det nuværende administrative apparat, der har til opgave at koordinere medlemsstaternes holdning med hensyn til aftaler med tredjelande. Kommissionen er af den opfattelse, at de regler og fremgangsmåder, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 1612/68, navnlig artikel 19, er tilstrækkelig

fleksible og anvendelige til at kunne bruges i forbindelse med dette problem. Det betyder, at Kommissionen hyppigt skulle kunne aflægge rapport om resultaterne af fællesskabsordninger med hensyn til besættelse af ledige stillinger og den forventede udvikling på arbejdsmarkedet, herunder sandsynligheden for, at de pågældende job kan besættes med arbejdskraft fra Fællesskabet. Det eksisterende administrative apparat udelukker ikke, at der om nødvendigt nedsættes ad hoc-arbejdsgrupper til at tage sig af særlige spørgsmål. I denne sammenhæng kan socialparternes medvirken også sikres.

4.3. I første kvartal af hvert år vil Kommissionen forelægge Rådet, Europaparlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg en årsrapport om immigrationen fra tredjelande til EF. Rådet vil derigennem være i stand til at vurdere udviklingen og om nødvendigt beslutte, hvilken politik der skal følges, under hensyn til de retningslinier der findes i nærværende meddelelse, såvel som de principper der gælder for beskæftigelsespolitikken i udvandringslandene.

V. Konklusioner

5.1. Kommissionen opfordrer Rådet til en indgående meningsudveksling angående de punkter, der er behandlet i denne meddelelse. Den foreslår også Rådet at pålægge Kommissionen - i lyset af denne meningsudveksling - inden for de bestående, om nødvendigt udbyggede fælles institutionelle rammer at tilrettelægge en afstemning af politikken med og blandt medlemsstaterne i overensstemmelse med de i denne meddelelse fastlagte principper.

Den historiske udvikling, der har ført til den nuværende situation, og den sandsynlige udvikling fremover

1. De vandrende arbejdstagere udgør et fænomen, der allerede eksisterede i Europa inden anden verdenskrig - omend det var begrænset til bestemte industrisektorer, især mineindustrien. Senere antog det et omfang uden fortilfælde, især i tidsrummet 1960-73, hvor det omfattede de fleste økonomiske sektorer, med en betydelig koncentration af indvandret arbejdskraft inden for særlige erhverv og områder. I efteråret 1973 blev antallet af vandrende arbejdstagere inden for Fællesskabet vurderet til 6.600.000 ⁽¹⁾. Til dette tal kan man så føje disse arbejdstageres familier, som skønsmæssigt bragte det samlede tal op på over 12 millioner.
2. Af det samlede antal vandrende arbejdstagere i september 1973 stammede næsten 73% fra lande uden for Fællesskabet. På det tidspunkt kom vandrende arbejdstagere fra tredjelande i overvejende grad fra Middelhavsområdet samt udviklingslandene.

Tyrkere, jugoslaver, portugisere, algeriere og spaniere udgjorde hovedgruppen af indvandret arbejdskraft, idet disse nationaliteter hver var repræsenteret med ca. en halv million arbejdstagere. Endvidere udgjorde Commonwealth-statsborgere i Det forenede Kongerige tilsammen mere end en halv million arbejdstagere. Vandrende arbejdstagere, der var statsborgere i Fællesskabet, især italienere (860.000) og irere (454.000), omfattede i alt 1.800.000.
3. Allerede inden 1973 var visse medlemsstater klar over de problemer, der opstod ved denne storstilede indvandring, og man begyndte at overveje, om det ikke var nødvendigt med en mere kontrolleret rekruttering af vandrende arbejdskraft, især på grund af de utilstrækkelige sociale infrastrukturer i visse områder inden for Fællesskabet. Energikrisen i 1973 og den deraf følgende nedgang i den økonomiske aktivitet mindskede hurtigt behovet for arbejdskraft, og ledigheden voksede.

(1) Ikke alle medlemsstater udarbejder årlige statistikker om vandrende arbejdstagere. Der foreligger kun et skøn herover for Det forenede Kongerige vedrørende året 1971.

Derfor dalede behovet for vandrende arbejdstagere, og henimod efteråret 1974 blev antallet af vandrende arbejdstagere i Fællesskabet anslået til at udgøre 6.300.000, hvoraf 1.650.000 var EF-borgere, især italienere (740.000) og irere (454.000).

4. I tiden siden slutningen af 1973 har man oplevet en stagnation i den økonomiske vækst samtidig med arbejdsløshed og inflation, og den vandrende arbejdsstyrke, der var beskæftiget ved udgangen af 1977, skønnedes at være blevet reduceret med ca. 800.000 (12% af antallet i september 1973). Omkring 257.000 var stadig ledige og blev boende i medlemsstaterne, medens man må antage, at de øvrige 543.000 har forladt Fællesskabet.

Der befinder sig stadig et betragteligt antal vandrende arbejdstagere i Fællesskabet; de skønnes for tiden at udgøre henimod 6.000.000 og med deres familier kommer de nok op på ca. 12 1/2 million. Væksten i antallet af familiemedlemmer er betydelig og angiver, at der vil være et voksende problem i nær fremtid i forbindelse med beskæftigelse af unge, der er børn af vandrende arbejdstagere. Man skønnede i 1977, at der var 800.000 børn af vandrende arbejdstagere i medlemsstaterne på mellem 10 og 15 år.

5. For øjeblikket anslås de vandrende arbejdstagere fra Fællesskabet til at udgøre 26,8% af det samlede antal fremmedarbejdere i de ni medlemsstater, hvilket er uforandret i forhold til kulminationen den 27. september 1973, og procenten af vandrende arbejdstagere varierer fra land til land: Belgien 8,3%, Forbundsrepublikken Tyskland 9,5%, Danmark 2,2%, Frankrig 11,1%, Luxembourg 36,3%, Nederlandene 4,5% og Det forenede Kongerige 7,4%.

Af afgørende betydning er også ændringerne i sammensætningen af den vandrende arbejdstagerbefolkning inden for EF. Som nævnt under stykke 2 udgjorde de vandrende arbejdstagere fra tredjelande på det tidspunkt, hvor beskæftigelsen af vandrende arbejdstagere kulminerede 73% af det samlede antal vandrende arbejdstagere i EF, og det gør de stadig. Dette står i modsætning til situationen i 1959 (da Fællesskabet omfattede 6 medlemsstater), hvor de vandrende arbejdstagere fra tredjelande kun

udgjorde 51.9% af det samlede antal vandrende arbejdstagere i EF. Vi kan således konstatere en kraftig forøgelse af de vandrende arbejdstagere fra tredjelande, hvilket må tages med i beregningerne, når der skal træffes foranstaltninger inden for beskæftigelses- og socialpolitikken.

Endvidere er den ulovlige indvandring steget gennem de seneste år. Det er umuligt at foretage en statistisk vurdering af dette fænomen. De muligheder enkeltpersoner har for frit at rejse ind i Fællesskabet og færdes inden for dette i turistøjemed, gør det vanskeligt for medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger imod udnyttelse af denne arbejdskraft. Derfor har Kommissionen opfordret Rådet til at vedtage et direktiv, der især tilsigter en styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse, og som svarer til de betingelser, som Rådets resolution af 6. februar 1976 opstiller (se stykke 3.4. i meddelelsen).

6. Det nuværende antal vandrende arbejdstagere vil sandsynligvis forblive stabilt, i al fald på kort sigt, da udrejse fra Fællesskabet og indrejse (omend af begrænset omfang) af nye vandrende arbejdstagere fra EF-lande, samt fødselsoverskuddet fra den vandrende arbejdstagerbefolkning vil opveje hinanden. Følgende faktorer fører til en sådan slutning:

- ved enhver økonomisk ekspansion, der måtte finde sted fremover, vil behovet for arbejdskraft blive dækket ved opslugning af den ledige arbejdskraft, især i form af kapitalintensive aktiviteter, undtagen i visse sektorer, hvor de sociale følgevirkninger af den høje ledighed kræver en arbejdskraftintensiv ekspansion. På baggrund af disse udsigter vil medlemsstaterne i udformningen af deres generelle politik sandsynligvis styre henimod en fastholdelse af et næsten fuldstændigt stop for adgang af vandrende arbejdstagere fra tredjelande (undtagen familiemedlemmer til vandrende arbejdstagere, der allerede befinder sig i Fællesskabet), og en stabilisering af antallet af vandrende arbejdstagere på et lavere niveau.
- Man må dog regne med to faktorer, som i sig selv har tendens til at afsvække virkningen af den førnævnte politik og bremse nedgangen i antallet af vandrende arbejdstagere:
- de indfødte ledige (EF) arbejdstageres modvilje mod at erstatte de vandrende arbejdstagere, som i vidt omfang er beskæftiget med dårligt betalt og socialt set mindre acceptabelt arbejde;
- det forhold, at de vandrende arbejdstagere har klaret sig igennem den værste del af ledigheds- og inflationsperioden og har vist vilje til at holde ud og blive boende i Fællesskabet, i stedet for at vende hjem til en situation, hvor de er næsten sikre på at blive arbejdsløse. Desuden vil et fuldstændigt stop for rekruttering af vandrende arbejdstagere fra tredjelande hindre dem i at vende tilbage.

Main-d'œuvre étrangère occupée dans les Etats membres répartie par nationalité
- 1977 -

ANNEXE

Pays d'emploi Pays d'origine (nationalité)	BELGIQUE Fin 1977	DANEMARK 1.1.1978	ALLEMAGNE 30.6.1977	FRANCE (1) (2)	IRLANDE (1) (2) 1977	ITALIE (1) (2)	LUXEMBOURG (1) 1.10.1977	PAYS-BAS (1) 15.12.1977	ROYAUME UNI (1)	TOTAL GENERAL COMMUNAUTÉ (a)
Belgique		176	9 192	25 000	13	771	7 500	17 368 a)	7 500 r	68 500
Danemark	700		3 065	1 000	59	360	100	180 b)	2 000 a	7 500
Allemagne	10 500	5 320		25 000	225	8 955	4 200	12 887 b)	71 000 r	138 100
France	39 000	1 013	43 630		188	5 763	7 900	2 000 b)	16 500 r	118 000
Irlande	600	408	1 170	1 000		177	0	180 b)	452 000 r	456 000
Italie	89 200	955	281 224	230 000	217		10 800	12 000 b)	72 000 r	696 000
Luxembourg	2 000	5	1 228	2 000	0	41		60 b)	500	6 000
Pays-Bas	17 500	1 005	42 645	5 000	99	1 543	700		10 500	79 000
Royaume-Uni	10 000	5 119	25 247	11 000	..	6 305	300	10 000 b)		68 000
TOTAL CE	169 500	14 001	407 401	300 000	801	23 915	31 500	55 000 b)	632 000 r	1 634 000
Espagne	29 300	698	100 311	265 000	34	2 286	2 200	17 492	37 000 r	454 000
Grèce	9 900	404	162 495	5 000	9	983	..	1 949	50 000 a	230 000
Portugal	5 700	169	60 160	475 000	12	1 493	12 900	5 198	10 000 a	570 000
Turquie	17 000	6 440	517 467	25 000	8	384	..	42 365	3 000 a	612 000
Yougoslavie	2 800	4 459	377 206	50 000	0	4 354	600	8 040	4 000 a	451 000
Algérie	3 000	191	1 400	440 000	0	..	..	..	600 a	445 000
Maroc	29 000	999	15 244	130 000	0	..	..	29 154	2 000 a	206 000
Tunisie	4 200	88	10 000 a	70 000	0	..	..	1 081	200 a	85 000
Autres pays non membres	35 000	15 418	236 901	140 000	1 921	25 623	1 900	20 983	926 205 b) 1	406 000
TOTAL PAYS NON MEMBRES	135 500	28 866	1 481 184	1 600 000	1 974	35 123	17 600	126 262 d)	1 033 005 r	4 459 000
TOTAL GENERAL	305 000	42 867	1 888 585	1 900 000	2 775	59 038	49 100	181 000 b)	1 665 005	6 093 000

COMMUNAUTE

Note : r = chiffre rectifié.

- BELGIQUE : (1) frontaliers non compris
(2) chômeurs et invalides y compris; estimations établies par le Ministère de l'Emploi et du Travail.
- DANEMARK : (1) frontaliers et travailleurs venant des pays scandinaves non compris.
- ALLEMAGNE : (1) frontaliers y compris;
(2) interruption de la série : les premières données de la nouvelle statistique de la Bundesanstalt für Arbeit relative aux travailleurs occupés assujettis à la sécurité sociale sont publiées à partir du 30 juin 1974; elles ne sont pas entièrement comparable avec celles publiées jusqu'à la date de référence de fin décembre 1972.
(a) estimations établies par les services de la Commission.
- FRANCE : (1) frontaliers non compris;
(2) estimations concernant la situation fin 1973 établies par le Ministère du Travail et de la Participation; données plus récentes non disponibles.
- IRLANDE : (1) ressortissants du Royaume-Uni non compris;
(2) il s'agit du nombre de permis de travail délivrés en 1977.
- ITALIE : (1) frontaliers non compris;
(2) moyenne annuelle 1975; données plus récentes non disponibles.
- LUXEMBOURG : (1) frontaliers y compris.
- PAYS-BAS : (1) frontaliers belges et allemands y compris;
(a) frontaliers au 1.12.1977;
(b) estimations de la situation fin 1977 établies par les services de la Commission.
(c) dont 887 frontaliers allemands au 1.6.1977.
(d) il s'agit du nombre de permis de travail valables, dont 39 165 pour travailleurs occupés moins de 5 ans.
- ROYAUME-UNI : (1) estimations concernant la population active étrangère née à l'étranger, établies par le Department of Employment, dans cadre du recensement de 1971; données plus récentes non disponibles.
(a) estimations établies par les services de la Commission.
(b) dont 631.000 travailleurs nés dans les pays du Commonwealth.
- COMMUNAUTE : *) estimations établies par les services de la Commission.

ANNEE

Main d'oeuvre étrangère

Flux Travailleurs italiens

Flux travailleurs non CEE

Travailleurs non CEE occupés dans la CEE

	SIX	NEUF	SIX	NEUF	SIX	NEUF
1959	73.000	—	57.000	—		
1960	171.000	—	126.000	—	790.000	
1961	206.000	—	207.000	—	850.000	
1962	199.000	—	292.000	—		
1963	158.000	—	334.000	—		
1964	162.000	—	448.000	—		
1965	235.000	—	452.000	—	1.732.000	
1966	189.000	—	382.000	—		
1967	75.000	—	190.000	—	1.740.000	
1968	142.000	—	358.000	—	1.700.000	
1969	145.000 (1)	—	693.000	—	2.300.000	
1970	176.000 (1)	—	741.000	—	2.892.000	
1971	166.000 (1)	—	570.000	—	3.302.000	4.360.000
1972	161.000 (1)	—	428.000	—	3.485.000	4.544.000
1973	108.000 (1)	110.000 (2)	477.000	510.000 (3)	3.785.000	4.851.000
1974	53.000 (1)	55.000 (2)	133.000	168.000 (3)	3.703.000	4.765.000
1975	30.000 (1)	32.000 (2)	72.000	104.000 (3)	3.504.000	4.566.000
1976	45.000 (1)	47.000 (2)	61.000	82.000 (3)	3.309.000	4.470.000
1977	45.000 (1)	46.000 (2)	65.000	85.000	3.300.000	4.400.000

(1) non compris, italiens entrés en Belgique

(2) non compris, italiens entrés en Belgique et au Danemark

(3) Danemark exclus

Subject: The effect of GDP and unemployment on migration

The attached graphs show the flow of migrants into the Community (6) over the period 1958-76, and the development of GDP and registered unemployment over the same period. For convenience, the data has been plotted on a logarithmic scale, but this does not affect its interpretation. The following are the main points to note :

1. The rate of growth of GDP has been a good indicator of changes in the rate of immigration : peaks and troughs in GDP growth seem to correspond closely with peaks and troughs in immigration. However it does not on its own explain the level of immigration.
2. The levels of immigration have also been influenced by Community unemployment. They have been highest when unemployment has been low, while high Community unemployment has meant low immigration.
3. Since the crisis of 1974, immigration has been low, despite some recovery of growth. This is explained by continued high unemployment
4. The flow of new immigrants from Italy follows the flow from outside the Community remarkably closely. However, it does show some recovery since the crisis.

It can be concluded that immigration has responded to changing economic conditions within the Community, and this seems to have had more influence than institutional constraints. The flow of migrants from Italy, which could be expected to be a useful guide to migration from the new Member States, seems to have been largely influenced by economic factors. Although it has shown some recovery since 1975, its level remains very low compared with that of the 60s. Thus it is unlikely that immigration will again be on a large scale until both GDP growth recovers and Community unemployment falls.

MIGRATION, GDP AND UNEMPLOYMENT 1952-76

OF
SCALE

FLOW OF NON-EE
MIGRANTS TO SIN

FLOW OF NEW
MIGRANTS FROM
ITALY TO REST
OF EEC

CHANGE IN
GDP (%)

GDP

UNEMPLOYMENT (%)

